

Siitä me tiedämme

1. Joh. 2:3-27

3. Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä.

4. Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä.

5. Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella tullut täydelliseksi. Tästä me tiedämme olevamme hänessä.

6. Joka sanoo pysyvänsä hänessä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin hän vaelsi.

7. Rakkaani, en kirjoita teille uutta käskyä vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta asti. Tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuulleet.

8. Kuitenkin kirjoitan teille uuden käskyn, joka on toteutunut hänessä ja teissä, sillä pimeys väistyy ja todellinen valo jo loistaa.

9. Joka sanoo olevansa valossa mutta vihaa veljeään, on yhä pimeydessä.

10. Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hän ole lankeemukseksi kenellekään.

11. Mutta joka vihaa veljeään, on pimeydessä. Hän vaeltaa pimeydessä eikä tiedä, minne menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

12. Minä kirjoitan teille, lapset, sillä synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden.

13. Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet Pahan.

14. Minä kirjoitin teille, lapset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. Minä kirjoitin teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitin teille, nuorukaiset, sillä te olette voimakkaita, Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet Pahan.

15. Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaus ei ole hänessä.

16. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus, se ei ole Isästä vaan maailmasta.

17. Maailma katoaa himoineen, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

18. Lapset, nyt on viimeinen aika. Te olette kuulleet, että Antikristus on tulossa, ja niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.

19. Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta pitihän käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme.

20. Teillä on voiteltu Pyhäältä, ja kaikilla teillä on tieto.

21. En kirjoita teille sen tähden, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta.

22. Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, ja hän kieltää Isän ja Pojan.

23. Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.

24. Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

25. Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä.

26. Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä.

27. Mutta mitä teihin tulee, se voiteltu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitellunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä.

Mistä sen voi tietää?

Mistä voi tietää olevansa Jumalan lapsi? Mistä voi päätellä, että joku toinen on elävä uskova kristitty? Näitä kysymyksiä jokainen uskova joutuu ajoittain pohtimaan ja varsinkin silloin, kun hän joutuu selvittämään itselleen ja muille pelastusvarmuuden perustaa.

Neljänlaisia ihmisiä

1. Pelastuskysymyksessä on olemassa neljän laisia ihmisiä. Ensinnäkin on ihmisiä, jotka eivät ole uskovia ja tietävät sen oikein hyvin. Sellaiselle Raamatun viesti on selkeä: "Tee parannus ja usko evankeliumi!" Kääntymällä Herran puoleen tunnustaen oman syntisyytensä, tietoiset synnit ja laiminlyöntinsä sekä turvautumalla Jeesuksen Golgatan ristillä tapahtuneeseen sovitukseen ja Hänen ylösnousemukseensa, ihminen pääsee ilman omia ansioita Jumalan lapseksi, pelastuu ja pääsee osalliseksi iankaikkisen elämän perintöön.

2. Toiseksi on olemassa niitä, jotka jopa hyvin vilpittömästi uskovat olevansa pelastettuja kristittyjä, mutta eivät todellisuudessa sitä ole. He saattavat osallistua säännöllisestikin seurakunnan toimintaan, mutta heiltä puuttuu pelastava usko. He saattavat olla myös tavalla tai toisella harhaan johdettuja, niin kuin jae 19 kertoo:

Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta piti-hän käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme.

Koska he ovat edelleen matkalla kohti kadotusta, vaikka luulevat pääsevänsä taivaaseen, heidän tilansa on erittäin vaarallinen. Pahinta on, jos he ovat paaduttaneet sydämensä siinä määrin, että ovat väärän rauhan vallassa.

Jottemme vain sortuisi tällaiseen tilaan Paavali kehottaa meitä tutkimaan sydämemme:

Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Koetelkaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, ettekö tunne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei näin ole, te ette kestä koetusta. ... Emme näet voi mitään totuutta vastaan vaan ainoastaan totuuden puolesta. (2. Kor. 13:5,8)

Itsensä tutkimisessa tarvitaan mitta, joksi ei riitä se, miltä itsestä tuntuu. Ainoa todelliseksi mitaksi kelpaa Jumalan sanan totuus. Kun Herran sana pääsee tutkimaan sydämemme, vaellammeko parannuksessa ja turvaammeko todella Vapahtajaan. Siksi jokaisen aidon uskovan eräs tärkeä tuntomerkki on rukous:

Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua ja tunne ajatukseni, ja jos näet tieni johtavan vaivaan, ohjaa minut iankaikkiselle tielle. (Ps. 139:23-24)

3. On sitten siitä, jotka ovat Jumalan lapsia. He ovat nähneet syntisyytensä syvyyden ja kääntyneet Herran puoleen niitä katuen ja anteeksiantoa anoen. Mutta siitä huolimatta, he edelleen pelkäävät Jumalan tuomiota ja kadotusta. Heitä vaivaa orjan pelko eikä lapsen turvallinen kunnioitus taivaallista Isää kohtaan. Usein heidän ongelmansa on se, että he katselevat omaa elämäänsä ja näkevät sen riittämättömäksi, kun vertaavat sitä elämäänsä, jota uskovan kristityn tulisi elää. Heille on erityisen tärkeätä suunnata katseensa itsestään Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitystyönsä riittävyteen ja varmuuteen, sillä pelastusvarmuus ei ole varmuutta omasta uskostamme vaan varmuutta Pelastajasta ja Hänen pelastusteoistaan.

Itse elin lähes neljä vuotta tässä tilassa sortuen usein lainalaiseen ponnisteluun, vaikka olin selkeästi ja kirkkaasti tullut uskoon. Lopulta Pyhä Henki kirkasti minulle sanan: ”Jeesuksen veri riittää.” Se avasi minulle pelastusvarmuuden. Perille pääsyni varmuus on siinä, mitä Jeesus teki minun puolestani Golgatan ristillä ja ylösnousemuksen aamuna.

4. Lopulta on niitä, jotka ovat pelastuneet ja tietävät myös sen. Heillä on pelastusvarmuus, koska he luottavat Herran omiin lupauksiin. Heillä on ilo Herrassa, riemu siitä, että saavat olla Herran kanssa aina ja iäti eikä kukaan eikä mikään voi erottaa heitä Kristuksen rakkaudesta. Pelastusvarmuus kuuluu uskovan kristityn normaali elämään.

Kolme mittatikkua

Johanneksen ensimmäinen kirje antaa meille vastauksen, jonka perusteella voimme tietää tuntevamme Jeesuksen ja siksi omistaa myös pelastusvarmuus. On huomattava, että kysymys on nimenomaan tietämisestä eikä aina välttämättä siitä, että tuntuisi siltä. Raamattu on se mitta, jolla voimme arvioida itseämme tässä kysymyksessä. Tietenkin mitta soveltuu myös muidenkin ihmisten arviointiin. Johannes esittää tekstissämme kolme testiä: moraalisen, rakkauden ja opillisen.

Moraalinen testi (3-6)

Jumalan tunteminen, Jumalan rakkauden täydellinen ilmeneminen ja Jumalassa pysyminen ilmenee Jeesuksen tahdon tekemisenä ja Jumalan sanan mukaan elämisnä. On kuitenkin huomattava, että lause ei pidä paikkaansa päinvastaiseen suuntaan. Ihminen ei tule Jumalan lapseksi sillä, että hän noudattaa Sanaa, vaan uudesti syntymällä eli saamalla Pyhän Hengen sydämeensä asumaan.

Kysymys on siitä, että elävä yhteys Jeesukseen tekee mahdolliseksi kuuliaisuuden Herran tahdolle ja se ilmenee sen vapaana ja iloisena noudattamisena. Se ei ole orjan työtä vaan vapautta Herran rakkaudessa.

Jeesus sanoi: *”Hedelmistä puu tunnetaan.”* Kuolleisiin puihin ei saada elämää sillä, että sen oksille ripustetaan hedelmiä. Mutta elävän puun voi päätellä hedelmistä. Niitä ovat muun muassa halu kuulla Herran ääntä, halu rukoilla, halu kertoa Herran hyvydestä muille, halu palvella muita jne. Tosin on tiedostettava, ettemme voi päästä missään näissä täydellisiksi tässä ajassa, sillä pelastuneessa ihmisessä vaikuttaa edelleen myös syntinen luonto haluineen. Mutta silti saamme Pyhän Hengen vaikutuksesta kasvaa näissä.

Uskovan elämä on erilaista kuin ei-uskovan. Kysymys ei ole suurista kokemuksista vaan elämästä: Se on nöyryyttä ja riippuvaisuutta Herrasta. Näistä asioista voimme päätellä, asuuko meissä Kristus ja vaikuttaako Hän meissä tahtomista ja tekemistä. Samaa mittaa voimme myös soveltaa toisiin ihmisiin.

Rakkauden testi (7-11)

Valkeudessa vaeltaminen merkitsee rakkaudessa elämistä. Rakkauden lähde on Jeesuksen antama anteeksiantamus: *”Sen tähden sanon sinulle: hänen paljot syntinsä on annettu anteeksi, ja sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta se, jolle annetaan vähän anteeksi, rakastaa vähän.”* (Luuk. 7:47) Kun uskova tajuaa, kuinka suunnat-

toman syntivelan hän on saanut anteeksi, hänessä kumpuaa rakkaus sekä armon antajaa Jeesusta että toisia ihmisiä kohtaan.

Rakkauden eräs vastakohta on viha, joka on aina pimeydessä vaeltamista. Se ilmenee esimerkiksi toisten arvosteluna ja vikojen etsintänä. Toinen rakkauden vastakohta on välinpitämättömyys, joka on kiinnostunut vain itsestään ei muista. Molemmat synnit asuvat myös uskovan syntisessä luonnossa, mutta Pyhä Henki kuolettaa niitä, niin että niistä saadaan voitto.

Veljien rakastaminen on tahdonalaista toimintaa, koska siihen annetaan selkeä kehoitus. Se merkitsee halua olla ja viipyä uskovien seurassa niin, että kokee kuuluvansa heidän yhteyteensä. Rakkaus synnyttää halun ottaa toisten tarpeet huomioon, se on ilojen ja surujen jakamista. Edelleen se merkitsee sydänten avoimuutta, jossa ollaan valmiit kantamaan toisten puutteet.

Jälleen on tärkeä pitää mielessä oikea järjestys: Rakkaus ei synnytä pelastusvarmuutta, vaan varmuus Kristuksen työn riittävydestä ja sen vastaanottaminen uskossa synnyttää rakkauden.

Veljesrakkaus merkitsee myös sen näkemistä, että me olemme uskonelämässämme eri vaiheissa. (12-13) Lapset eli uskonelämän alussa olevat ovat saaneet syntinsä anteeksi ja tuntevat Isän. Pitemmälle kasvaneet nuoret ovat jo käyneet useita hengellisiä taisteluita ja voittaneet niissä Jumalan sanan voimalla. Isät eli uskossaan pitkälle päässeet tuntevat Herraa syvästi ja kasvavat yhä Herran tuntemisessa eli pyhityksessä.

Rakkaus Herraan merkitsee myös tietoista kääntymistä pois maailmallisesta menosta, sen himoista ja haluista. (15-17)

Rakkauden testiä voimme soveltaa itseemme, vaikka tiedostamme syvästi oman rakkautemme puutteellisuuden, koska aidot rakkauden teot vaikuttaa Herra. Silloinkin kun niihin sekoittuu syntisen luontomme itsekkäitä ja ylpeitä vaikuttimia, tiedämme, että laupeuden tekoja ei synny puristamalla omasta luonnostamme. Testi sopii myös muiden ihmisten arvioimiseen erittäin hyvin. Aitoa rakkautta kun ei voi peittää eikä salata, vaikka se kumpuaakin syntisestä mutta armahdetusta ihmisestä.

Opillinen testi (18-27)

Siksi teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus on kirottu." Kukaan ei myöskään voi sanoa: "Jeesus on Herra", muuten kuin Pyhässä Hengessä. (1. Kor, 12:3)

On olemassa oikeaa ja väärää opetusta. Pimeys pyrkii tunkeutumaan Jumalan seurakunnan valon keskelle. Viimeisen ajan erityinen tuntomerkki onkin se, että monet vaaralliset harhaopit murentavat uskovien rakkautta totuuteen soluttautumalla seurakunnan sisäpuolelle. (19)

Kun totuuden suhteelliseksi tekevä aikamme julistaa: "Kaikki tulevat uskollaan autuaiksi!" meidän on kysyttävä, mistä voidaan tietää, että uskomme on oikeaa. Meille on kuitenkin annettu selkeä mitta: Jumalan sana, apostolinen opetus, joka antaa meille objektiivisen mittanuoran, sekä Pyhän Hengen todistus, joka opettaa meitä ja

kirkastaa Sanasta erityisesti Kristuksen. Nämä molemmat tarvitaan, jompikumpi ei yksinään riitä. Jumalan Sana on ehdoton totuus, uskottiin sitä tai ei, mutta ilman Pyhän Hengen työtä ihminen ei kykene omin päättelyin sitä ymmärtää oikein. Pyhä Henki toimii Sanan välityksellä ja synnyttää Raamatun lukijassa vakuuttuneisuuden totuudesta.

Ne ihmiset kuten Jehovan todistajat tai mormonit, jotka eivät tunnusta Jumalan sanan opettamaa Jeesuksen jumaluutta, eivät voi olla kristittyjä. (22-23)

Uskoon tulleitten yhteinen kokemus on, että ennen pelastumista Raamattu oli heille lukittu kirja, mutta kun he saivat Pyhän Hengen, sana alkoi aueta ja he pääsivät ammentamaan siitä yhä syvemmin totuuksia.

Jae 27 osoittaa, että Jumalan Sana Raamattu ja Pyhä Henki yhdessä ovat kyllin uskovalle. Niiden lisäksi ei tarvita mitään keskusjohtoista Raamatun selitystä tai tulkinta-auktoriteettia. Raamattu on riittävän selkeä ja ymmärrettävä, että sitä lukemalla ihminen voi tulla uskoon, kun hän tekee synneistään parannuksen ja uskoo evanゲliumin Jeesuksen rististä ja ylösnousemuksesta hänen hyväkseen. Toisaalta Pyhä Henki vie pelastetut keskinäiseen riippuvuuteen seurakunnassa, joka on Kristuksen ruumis. Sen yhteydessä opitaan ja opetetaan sitä muukaan, kuin Pyhä Henki avaa Raamattua.

Kun Jumalan Sana saa osua ihmisen sydämeen, Pyhä Henki todistaa sen omassa-tunnossa todeksi. Jeesus sanoi:

Kun hän (Pyhä Henki) tulee, hän osoittaa maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska ihmiset eivät usko minuun, vanhurskauden, koska minä menen Isän luo ettekä te enää näe minua, ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. (Joh. 16:8-11)

Synti paljastuu selän kääntämiseksi Jeesukselle, Jumalan hylkäämiseksi. Jumalan valmistama pelastukseen riittävä vanhurskaus ei löydy ihmisestä vaan siinä, että Jeesus kulki ristin sijaissovituksen, kuoleman ja ylösnousemuksen kautta Isän luo. Hän suurena Ylimmäisenä Pappina uhrasi oman verensä meidän syntiemme hyvikseksi ja lahjoitti meille täydellisen pyhän elämänsä meidän syntisen vaelluksemme sijalle. Näin Kristuksen lahjavanhurskauden saaneelle on suuri toivon kohde se, kun Jeesus tulee takaisin ja tuomioillaan toteuttaa täydellisen oikeudenmukaisuuden ja kukistaa Saatanan vallan lopullisesti.

Kun Pyhä Henki kirkastaa nuo asiat, näemme, kuka ja millainen on Kristus. Hän itse tulee meille syväksi varmuudeksemme pelastuksemme vahvuudesta. Opillista testiä Jumalan lapsen tulee soveltaa kaikkeen opetukseen, jota hän kuulee. Sillä hänen tulee myös tarkistaa oman uskonsa sisältöä. Kukaan, joka kieltää Kristuksen, ihmiseksi tulleen Jumalan ja Hänen pelastustekonsa, ei voi olla uskova kristitty. Harhaopettajat on siksi torjuttava seurakunnasta. Heitä ei saa päästää opettamaan mihinkään jumalanpalvelukseen eikä muihinkaan seurakunnan tilaisuuksiin.

Kolme yhdessä

Arvioidessamme ja mitatessamme omaa ja toisten ihmisten uskoa, meidän tulee käyttää kaikkia noita kolmea testiä. Meidän on katsottava, millaista moraalista elämää eletään, missä määrin Pyhän Hengen synnyttämä veljesrakkkaus ilmenee ja

onko opetus Raamatun mukaista. Voi olla, että joku yksittäinen testi antaa hyvän ar-
vion, mutta muut huonon. Siksi tarvitaan kaikki kolme.

Vapaaksi harhaopin vallasta - rouva Nobusato

Ananin seurakunnassa tuli uskoon ja kastettiin Nobusato -niminen 33-vuotias rouva. Hän oli entinen jehovantodistaja. Yli viisi vuotta hän kiersi ovelta ovelle harhaopin orjuudessa, mutta ei löytänyt rauhaa sielulleen - vain käskyjä käskyjen, taakkoja taakkojen päälle. Saimme häneen kontaktin ovityön välityksellä. Pastori Kawakami ja hänen vaimonsa kävivät toistuvasti hänen luonaan, kunnes hän uskaltautui jehovantodistajien rajusta vastahyökkäyksestä huolimatta kirkollemme ensin ruokapiiriin, sitten Raamattu-piiriin ja jumalanpalveluksiin.

Kielellisesti erittäin lahjakas rouva oli hankkinut jehovantodistajien interlineaarisen Uuden testamentin, jossa käännöksen lisäksi on kreikankielinen alkuteksti ja sen suora käännös englanniksi. Vertaamalla alkutekstiä jehovantodistajien käännökseen hän huomasi siinä merkittäviä virheitä. Se helpotti häntä irtautumaan jehovantodistajien pakkopaidasta. Hän iloitsee rauhasta, jonka evankeliumi Jeesuksesta on hänelle antanut ja hän totesi mm näin:

"Kaksi kuukautta tässä kirkossa on avannut minulle enemmän Raamattua kuin yli viiden vuoden opiskelu jehovantodistajana." Syy on ilmeinen: Hän on saanut oppaakseen Pyhän Hengen, joka yksin kykenee avaamaan Jumalan Sanan. (1985)

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt osalliseksi pelastuksesta? Ellet ole, Jeesus kutsuu sinua luokseen. Hän haluaa ottaa sinut omakseen. Hän haluaa, että tunnustat totuuden itsestäsi ja käännyt Hänen puoleensa. Hänellä on paljon anteeksiantamusta ja armoa sinuakin varten.

Vai olet kyllä tullut uskoon, mutta sinulta puuttuu vielä pelastusvarmuus? Herra kutsuu sinua suuntaamaan katseesi pois itsestäsi Häneen. Hän on kuollut puolestasi ja Hänen uhriverensä riittää kaikkiin sinun synteihisi.

Vai oletko jo löytänyt pelastusvarmuuden? Kiitä siitä ja etsi yhä läheisempää Jeesuksen tuntemista niin, että rakkaus Häneen saisi kantaa totuudessa yhä runsaampaa hedelmää elämässäsi Jumalan kunniaksi ja toisten ihmisten pelastukseksi.